

1 Δεκεμβρίου 1987

[ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ, Πρ., ΛΩΡΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ Δ.]

ΔΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ ΠΙΤΥΡΗ,

Εφεσείων,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσιβλήτου,

(Ποινική Έφεση Αρ. 4949).

Ποινική Δικονομία — Παραδοχή ενοχής σε κατηγορίες για βιαιοπραγίες κατά κατωτέρου και αθέμιτης διαταγής κατά παράβαση του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα — Ισχυρισμός προς μετριασμό ποινής ότι επρόκειτο για αστεισμό — Συνιστά στην πραγματικότητα άρνηση ενοχής — Γι' αυτό το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν έπρεπε να δεχθή την παραδοχή αλλά να διατάξει την εκδίκαση της υποθέσεως για να αποφασισθή αν ο εφεσείων ήταν ένοχος ή όχι — Διαταγή επανεκδικάσεως της υποθέσεως.

5

Τα γεγονότα της υποθέσεως αυτής προκύπτουν επαρκώς από την ιδίαν την απόφαση.

10

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Ευσταθίου v. Αστυνομίας, 22 Α.Α.Δ. 191,

Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v. Μαχμουτ, 1962 Α.Α.Δ. 152,

Πολυκάρπου v. Αστυνομίας (1967) 2 Α.Α.Δ. 152,

15

Λυτρίδης v. Δήμου Αμμοχώστου (1973) 2 Α.Α.Δ. 119,

Φυλακτίδης v. Δημοκρατίας (1979) 2 Α.Α.Δ. 157,

Ιωαννίδης v. Δημοκρατίας (1980) 2 Α.Α.Δ. 82,

Δημοσθένους v. Αστυνομίας (1985) 2 Α.Α.Δ. 1.

(This is an English translation of the rubric of the judgment delivered in Greek)

- Criminal procedure — Plea of guilty to charges of violence against a subordinate and illegal order contrary to the Military Criminal Code — Allegation in mitigation that the whole affair was meant to be a joke — As such allegation is inconsistent with the plea of guilty, the trial Court ought to have rejected the plea and ordered trial with view to determine the issue of appellant's guilt or innocence — Retrial ordered*

Έφεσις εναντίον ποινής.

- Έφεσις εναντίον ποινής από τον Δανό Λάμπρου Πιτυρή ο οποίος καταδικάστηκε την 18.11.1987 από το Στρατιωτικό Δικαστήριο Λευκωσίας (Υπόθεσις Αρ. 521/87) σε τέσσερις κατηγορίες για βιαιοπραγία κατά κατωτέρου κατά παράβαση του άρθρου 81 του περί Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικος και Δικονομίας Νόμου του 1964, και πέντε κατηγορίες για αδικήμα αθέμιτης διαταγής κατά παράβαση του άρθρου 79 του πιο πάνω Νόμου και καταδικάστηκε σε συντρέχουσες ποινές εννέα μηνών σε κάθε κατηγορία.

Στ. Κιττής, δια τον εφεσεΐοντα.

Στ. Ταμάσιος, δια την εφεσίθλητο.

- Τι ΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ ΙΙρ. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσεΐων καταδικάστηκε στις 18 Νοεμβρίου 1987 από το Στρατιωτικό Δικαστήριο στην Λευκωσία σε εννέα μήνες φυλάκιση αφού παραδέχτηκε ενοχή σχετικά με τέσσερις κατηγορίες για βιαιοπραγία κατά κατωτέρου και πέντε κατηγορίες για αδικήματα αθέμιτης διαταγής.

- Όταν εμφανίστηκε ενώπιον του Στρατιωτικού Δικαστηρίου στις 12 Οκτωβρίου 1987 ο εφεσεΐων αντιμετώπιζε δώδεκα κατηγορίες και απάντησε ότι δεν παραδέχεται καμιά απ' αυτές. Αλλά αργότερα, στις 26 Οκτωβρίου 1987, ο εφεσεΐων ζήτησε να αλλάξει την απάντησή του σε εννέα από τις δώδεκα κατηγορίες τις οποίες και παραδέχτηκε.

- Ο εφεσεΐων είναι δόκιμος αξιωματικός στην Εθνική Φρουρά και τα αδικήματα, σύμφωνα με την κατηγορούσα αρχή, διεπράχθησαν στις 11 Μαΐου 1987 εναντίον στρατιώτη της μονάδας του.

Την ίδια μέρα που του επιβλήθηκε ποινή ο εφεσείων καταχώρησε έφεση κατ' αυτής μέσω του συνηγόρου του και ενόψει της φύσεως της υποθέσεως η έφεση ακούστηκε σήμερα.

Αγορεύοντας ο συνηγόρος του εφεσείοντα, υιοθέτησε και πάλιν, όπως και ενώπιον του Στρατιωτικού Δικαστηρίου, την επιχειρηματολογία ότι οι πράξεις του εφεσείοντα αποτελούσαν ασεϊσμούς και ως εκ τούτου έπρεπε να τύχει επιεικούς μεταχειρίσεως. 5

Εάν όμως οι πράξεις που στοιχειοθετούν τα αδικήματα, τα οποία παραδέχτηκε και για τα οποία καταδικάστηκε ο εφεσείων, αποτελούσαν ασεϊσμούς μεταξύ δύο εθνοφρουρών και δεν ήσαν πράξεις ανωτέρου προς υφιστάμενο τότε γεννάται το ερώτημα κατά πόσον ο εφεσείων πραγματι διέπραξε τα αδικήματα, τα οποία παραδέχτηκε, διότι φαίνεται να προϋποθέτουν ενέργεια ανωτέρου προς υφιστάμενο. 10 15

Σύμφωνα με πάγια νομολογία, η οποία χρονολογείται από μακρού, εάν μετά από μια παραδοχή ο συνηγόρος του κατηγορουμένου προβάλλει λόγους για μετρίασμό της ποινής που στην πραγματικότητα συνιστούν άρνηση της ενοχής τότε το Δικαστήριο, το οποίο εκδικάζει την υπόθεση δεν πρέπει να δεχθεί την παραδοχή του κατηγορούμενου και πρέπει να διεξαχθεί δίκη για να αποφασιστεί αν ο κατηγορούμενος είναι ένοχος (βλ. σχετικά, μεταξύ άλλων, *Ευσταθίου εναντίον Αστυνομίας*, 22 ΑΑΔ. 191, *ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας εναντίον Μαχμούτ*, 1962 ΑΑΔ. 181, *Πολυκάρπου εναντίον Αστυνομίας*, (1967) 2 ΑΑΔ. 152, *Λυτρίδης εναντίον Δήμου Αρμοχώστου*, (1973) 2 ΑΑΔ. 119, *Φυλακτίδης εναντίον Δημοκρατίας*, (1979) 2 ΑΑΔ. 157, *Ιωαννίδης εναντίον Δημοκρατίας* (1980) 2 ΑΑΔ. 82, *Δημοσθένους εναντίον Αστυνομίας*, (1985) 2 ΑΑΔ. 1). 20 25 30

Υπό το φως της ανωτέρω νομολογίας και των περιστάσεων της παρούσης υποθέσεως αποφασίσαμε ότι επιβάλλεται προς το συμφέρον της απονομής της Δικαιοσύνης να ακυρώσουμε τις καταδικές του εφεσείοντα εν σχέσει με τις κατηγορίες για τις οποίες παραδέχτηκε ενοχή και να διεξαχθεί επανεκδίκαση του από το Στρατιωτικό Δικαστήριο το οποίο βέβαια θα πρέπει να έχει διαφορετική σύνθεση. 35

Διαταγή για επανεκδίκαση της υπόθεσης. 40